

duben 4/2002

ZVON

Milí přátelé,

Přeji Vám dlouhotrvající radost velikonočních svátků, které jsme mohli oslavit v našich kostelích. Ježíš Kristus, který je pro nás pravou skutečností a nadějí, ať ve Vás dál působí a vy ať přinášíte ovoce hodné Ježíšových následovníků.

Vracím se ještě k týdnu před Velikonocemi, kdy byla v NYC návštěva z Prahy. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem členům krajské rodiny, kteří zajišťovali ubytování a stravování pro pana biskupa Petra Esterku a P. Daniela Hermana. Velký dík patří těm, kteří se podíleli na liturgii sobotní mše svaté a následném pohoštění, které bylo jedním slovem vynikající. Krásným a nepakovatelným zážitkem byl koncert v Carnegie Hall. Velkou zásluhu na tom měli hlavní organizátoři Marta a Stanislav Kotyzovi. Češi byli opět viditelní v tomto velkém městě.

Dubnové číslo nabízí zamyšlení nad Velikonocemi, drobné zprávy a začátek knihy na pokračování „Rady zkušeného ďábla“ v originále „The Screwtape Letters“ od C. S. Lewise. Tuto knihu jsem před léty četl, a když se mě dostala do ruky nyní, rád bych Vám ji také představil.

Příjenou četbu přeje
P. Antonín

Slavíme v měsíci květnu

2. května - sv. Atanáše, biskupa a učitele církve

Narodil se kolem roku 295 v Alexandrii v egyptě. Doprovozel jako jáhen svého biskupa na nicejském koncilu (325). Když se sám stal alexandrijským patriarchou (328), statečně a vytrvale hájil víru v Kristovo božství, jak bylo definováno v Niceji, proti stoupencům alexandrijského kněze, bludaře Aria. Ani šikanování ze strany císaře, ani ustrašenost ostatních biskupů, ani několikrát opakované vyhnanství nezlomilo jeho odhodlání. Využíval nuceného pobytu mimo diecézi (celkem 20 let) k písemnému vysvětlování a šíření pravé víry. Podporoval rozvoj mnišství a sepsal „Život sv. opata Antonína“. Zemřel 2. května 373 v Alexandrii.

18. května - sv. Jana I., papeže a mučedníka

Pocházel z Toskánska a stal se papežem v roce 523, kdy Itálii ovládal gótský král Theodorich. Ten stál na straně ariánů a chtěl se jich zastat i u císaře Justina I. Proto poslal do Konstantinopole výpravu, kterou musel vést papež jako králův legát. S výsledkem jednání však nabyt spokojen a dal papeže po návratu o hladu držet ve vězení v Ravenně. Zde také sv. Jan 18. května 526 zemřel.

20. května - sv. Bernardina Sienského, kněze

Narodil se roku 1380 v Massa Marittima u Sieny ve střední Itálii. Po studiích církevního práva a po uzdravení z nemoci, kterou byl postižen při ošetřování nemocných morem (1400), vstoupil do františkánského řádu (1402). Stal se knězem (1404), vynikajícím lidovým kazatelem a šířitelem úcty ke Jménu Ježíš. Nemluvil o pohromách zvěstující konec světa, jak bylo tehdy zvykem, nýbrž o Ježíši Kristu a jeho božské lásce. Několikrát byl nařčen z bludařství, ale pokaždé byla uznána jeho nevina. Jako řádový představený (1438-1442) se účastnil všeobecného sněmu ve Florencii. Zemřel 20. května 1444 v Aquile a už v roce 1450 byl prohlášen za svatého.

26. května - sv. Filipa Neriho, kněze

Narodil se 21. července 1515 ve Florencii jako syn notáře. Kolem roku 1536 přišel do Říma a o několik let později tam založil společnost pro pomoc chudým a nemocným „Oratorium Boží lásky“, a věnoval velkou péči mladým lidem. V roce 1551 přijal kněžské svěcení a usiloval o náboženskou obnovu Říma novými pastoračními metodami. Spolu s několika dalšími světskými kněžskými začali bydlet společně (1564) a v roce 1575 dosáhli papežského schválení jako kongregace oratoriánů. Zemřel 25. května 1595 a roku 1622 byl prohlášen za svatého.

27. května - sv. Augustina z Canterbury, biskupa

Byl benediktínem v opatství sv. Ondřeje v Římě. Papež Řehoř Veliký ho poslal, aby spolu s dalšími čtyřiceti mnichy hlásal evangelium v Anglii (597). Cestou byl ve Francii vysvěcen na biskupa. Kentský král Ethelbert od něho přijal křest a postoupil mu poblíž Canterbury pahorek s pozemky na stavbu opatství a katedrály. Křesťanství z prvních století se tehdy v Anglii udrželo jen v hornatých oblastech Skotska a Walesu. Sv. Augustin položil základy organizační struktury církve v Anglii a podle pokynů papeže dbal při šíření křesťanství místních zvyklostí. Podařilo se mu získat velkou část obyvatelstva a vychovat domácí kněze. Zemřel 26. května kolem roku 605.

Z listu papeže sv. Řehoře Velikého sv. Augustinu z Canterbury

Anglický národ osvitilo světlo víry

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle, neboť obilné zrno padlo do země a odumřelo, aby vydalo hojný užitek. A ten, z jehož smrti žijeme, z jehož slabosti jsme silní, jehož utrpením jsme zbaveni utrpení, pro jehož lásku hledáme v Británii bratry, které ani neznáme, a jehož milostí nacházíme ty, které jsme hledali, ačkoli jsme je neznali, ten vládne jen v nebi.

Kdo je schopen vylíčit radost, která se zmocnila srdce všech věřících, že anglický národ působením milosti všemohoucího Boha i tvým úsilím, bratře, se zbavil temnoty bludů a dal se osvitit světlem pravé víry; že s plným přesvědčením teď šlape po modlách, jímž se předtím s nesmyslným strachem podroboval; že se s čistým srdcem koří všemohoucímu Bohu; že povstal ze špatností a drží se správných zásad, které jsou mu zvěstovány; že se duchem podřizuje božským příkázáním a roste v poznání; že se při modlitbě sklání až k nebi, aby jeho mysl nezůstávala při zemi. Čí je to dílo, ne-li toho, který řekl: Můj Otec je až dosud činný, i já jsem činný?

Aby ukázal, že se svět neobrací lidskou moudrostí, ale silou Boží, poslal Bůh do světa a vybral si za hlasatele lidi nevzdělané. A dělá to i teď, neboť koná v anglickém národě prostřednictvím lidí slabých veliké věci. Ale takový už je tento nebeský dar, nejmilejší bratře, že vedle veliké radosti přináší i velikou obavu.

Vím dobře, že se všemohoucí Bůh činí skrze tvou lásku v národě, který si vyvolil, veliké divy. Musíš se však pro tento Boží dar s bázní radovat a s radostí bát; radovat se neboť vnější divy přitahují srdce Angličanů k vnitřní milosti; bát se však, aby se slabý duch pro ta znamení zpurně nepovyšoval: to, co mu navenek přináší čest, mohlo by mu být vnitřně pro jeho domýšlivost příležitostí k pádu.

Musíme mít na mysli, jak se učedníci s radostí vrátili z hlásání evangelia a řekli svému nebeskému Učíteli: Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu. Ihned však museli vyslechnout odpověď: Neradujte se z toho, spíše se radujte, že jsou vaše jména zapsána v nebi.

Křesťanské Velikonoce

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchranná iniciativa neskončila! Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti. Všechny starozákonní předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: "Bůh zachraňuje, Bůh je spása". Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hřích i jeho následky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. Dává svou krev na ochranu (pasch) pro všechny. Ve smrti ale nezástal! Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu "exodu" - vyjití, "pesachu" - přejití z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás.

Svátek Velikonoc je oslavou a zpřítomněním naší spásy. Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista. Ty a Ježíš: nepřemožitelná dvojice "Pán se rozhodl, že kvůli nám, kteří jsme jeho tělem, sám předem půjde naší cestou." (Svatý Augustin) V životě nastávají nebezpečné situace, které by nás musely přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projeví při slavení velikonoční bohoslužby liturgie Veliké

nocí: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni síly, důvěry a odvahy. (Johannes B. Brantschen) Nebytí ukřižování, mnohé Boží požadavky by nás mohly prostě rozzuřit. Ale Kristus může klást "nepřijatelné požadavky" - právě tak, jako důstojník může dát rozkaz k útoku na kulometné hnízdo, pokud on sám útok povede. A na druhé straně Kristus dokáže nabídnout účinnou útěchu a nebude přitom působit domýšlivě. On může říci: "Vstupuješ do temnoty a jsi plný strachu. Znáš ten pocit, protože sám jsem do té temnoty také vstoupil a měl jsem strach. Byl jsem tam před tebou, vím co tě čeká, ale znám i cestu ven! Pojď, vezmi mě za ruku a půjdeme společně." Zpřítomňovat vzkříšení.

Nemáme právo snít o vzkříšení, pokud nejsme připraveni učinit všechno, co je v naší moci, aby ti, kdo leží na zemi, směli slavit něco ze vzkříšení již zde a dnes. Pokaždé, když prolomíme kruny egoismu, nastává během života vzkříšení. Pokaždé, když si podáme ruce ke smíru, děje se vzkříšení. Pokaždé, když se dělíme s chudými, nastává vzkříšení. K tomuto vzkříšení potřebujeme mnoho odvahy. Pokud se o něj ale budeme stále znovu pokoušet navzdory všem zvrátům, pak můžeme zbytek klidně nechat Bohu. O Velikonocích nás chce Bůh přivést od možností a skutků našich k možnostem svým. (Johannes B. Brantschen)

Minutové nesmysly (One Minute Nonsense)

Anthony de Mello, SJ (pokračování)

Jeden šálek kávy - jedna myšlenka

Mistr, třebaže ho moderní technika uchvacovala, ji odmítal nazývat pokrokem. Pokrok byl podle něho „pokrok srdce“ a „pokrok štěstí“, ne „pokrok mozku a hraček“. „Co si myslíte o moderní civilizaci?“ zeptal se ho jednou reportér. „Myslím, že to byl výborný nápad,“ odpověděl.

Mistr dokázal být značně kritický, když si myslel, že je kritika na místě. Ke všeobecnému údivu však nikdy nic nevytýkal ve zlém. Když se ho na to jednou ptali, řekl: „Záleží na způsobu, jakým se kárá. Lidé jsou květiny: otevření a vnímaví vůči jemně se snájející rose, uzavření prudkému dešti.“

Pozdrav od P. Daniela Hermana

Milí přátelé,

bylo pro mne skutečně velkým duchovním zážitkem prožít začátek letošních velikonočních svátků mezi vámi a vstoupit do Svatého týdne právě v New Yorku. Jak si jistě vzpomínáte, doprovázel jsem* do New Yorku více než stočlennou skupinu z České republiky, která zde vzdala hold hrdinům, kteří položili své životy při pomoci obětem hrozného neštěstí, které loni 11. září postihlo nejen Ameriku, ale i celý civilizovaný svět. Když jsem stál nad zející ránou, která se otevřela na místě bývalého Světového obchodního centra (WTC), uvědomoval jsem si, že Velikonoce nejsou jenom příběhem z dávné minulosti, ale promítají se s celým svým tajemstvím smrti a vzkříšení i do našich dnů. Kříž, který je nejvýraznějším symbolem nejen Velikonoc, ale i celého křesťanství, byl ve své době antickou šibenicí. Byl znamením odsouzení, utrpení, smrti a zmaru. Bůh ve své prozřetelnosti vybral právě tento nástroj, aby jej ve své „alchymistické dílně“ přetvořil v klíč nového stvoření - ve

vykoupení. Tento zázrak se ovšem nestal automaticky. Na kříži musel nejprve zemřít Ježíš, Boží syn a Vykupitel člověka. Nebylo to vůbec jednoduché. Kristus dobře věděl, co ho čeká. V předvečer utrpení se potil krví. Zůstal však věrný svému poslání Vykupitele člověka. Nezůstal uzavřený v bolesti, odmítání a odporu, ale miloval člověka až k momentu "dokonáno jest". Hrob ho neudržel, vstal z mrtvých, aby i nám otevřel cestu k nesmrtnosti. Dokázal, že láska je silnější než nenávist a život je silnější než smrt. Ti hasiči a policisté, kteří na Manhattanu obětovali své životy pro druhé, také dokazují, že skutečně existují hodnoty, které jsou silnější než strach z bolesti a ze smrti. Tito lidé zemřeli proto, aby druzí mohli žít. Bez nadsázky lze říci, že následovali Kristův příklad, i když jej třeba někteří z nich ani nemuseli znát. Kristus sám řekl, že strom se pozná po ovoci. Ta otevřená rána na Manhattanu mi připomněla Kristův hrob. A lidé, kteří zde zemřeli proto, aby druzí žili, jsou živým svědectvím, že Kristovo slovo o lásce k bližnímu není jen pouhou teorií, ale platí i dnes, na prahu třetího tisíciletí křesťanských dějin. Otřesnost terorismu nás ohromila svou krutostí a bezcitností. Velikost schopnosti milovat druhého až ke ztrátě vlastního života by nás měla ohromit ještě více. Právě tudy totiž vede cesta k budování Božího království, o kterém Kristus řekl, že je uprostřed nás. A tak pro mě jsou letošní Velikonoce ve znamení dvou věží, které sice lidská zloba zničila, ale které láska k bližnímu dokázala nově vztyčit skutečně až do nebe. Celou newyorskou komunitu zdraví a hojnost Božího požehnání vyprošuje

Váš P. Daniel Herman

Pout' do Philadelphie

Krajanská rodina při kostele v Astorii pořádá pout' do Philadelphie k 25. výročí kanonizace Jana Nepomuckého Neumanna. Program:

V sobotu 8. června v ranních hodinách odjezd od kostela v Astorii (2325 Newtown Ave)

11.00am slavná mše svatá

01.00pm banket (\$40) nebo individuální program

05.00pm návrat do New Yorku

Cena závisí na počtu přihlášených. Při velmi malém počtu (30 lidí), by neměla cena přesáhnout \$ 40,-. Přihlašte se nejpozději do konce dubna. Kontakt; Maria Jelínková tel. (201) 967 5497 nebo redakce Zvonu (516) 625 2682.

Informace o volbách do poslanecké sněmovny ČR v roce 2002

Ve dnech 14. a 15. června roku 2002 se na zastupitelských úřadech České republiky v zahraničí uskuteční volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V USA se bude volit na velvyslanectví ve Washingtonu a generálních konzulátech v New Yorku a Los Angeles. Další informace www.mzv.cz/washington

V národní kapli ve Washingtonu DC bude sloužena mše svatá

7. dubna v 12.00

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám

11. května tomu bude 80 let co spatřil světlo světa nový král. Narodil se v Praze a dali mu jméno Martin. Protože nemohl volně dýchat, rozhodl se opustit tehdejší Československo. Se svou ženou Libuší doputovali roku 1966 až do Ameriky. Nakonec našli svůj domov v New Yorku. Panu Martinu Královi přeje celá krajanská komunita v NY hodně zdraví, pohody a stálý humor.

Paní Jana Fojtková oslavuje kulaté narozeniny 18. května. Jménem celé komunity v NY Vám, milá paní Jano, přeji zdraví, pokoj v srdci a Boží požehnání.

Fr. Antonín

Rady zkušeného ďábla C.S. Lewis

Tato kniha je pravděpodobně nejslavnější knihou C. S. Lewise. Je to vtipný i moudrý rozbor silných i slabých stránek povahy křesťana, jak o nich píše zkušený ďábel Zmarchrob svému mladému synovci Tasemníkovi.

Poznámka: Nepřítel = Bůh, Otec v Hlubinách= Ďábel, Pacient=člověk , kterého má Tasemník přivést do pekla

Můj drahý Tasemníku,

Uvažoval jsem o Tvém návrhu, jak hodláš vést svého pacienta v četbě a zajišťovat, aby se často scházel se svým materialistickým přítelem. Ale nejsi trochu naivní? Vždyť Ty jsi snad myslíš, že ho z Nepříteleva sevření dostaneš pomocí argumentů! To možná platilo před několika sty lety. Tehdy ještě lidé dobře věděli, kdy něco bylo dokázáno a kdy ne; a pokud to dokázáno bylo, tak tomu věřili. Tehdy ještě spojovali myšlení s činností a byli ochotni změnit svůj životní styl, pokud k tomu došli rozumovou úvahou. Ale to už jsme s velké části dokázali změnit – s pomocí časopisů a jiných podobných zbraní. Tvůj člověk je už od dětství zvyklý na to, že se mu v hlavě točí současně deset navzájem si odporujících životních filozofií. Na jednotlivá učení nehledí jako na zásadně „pravdivá“ nebo „lživá“, ale jako na „akademická“, „praktická“, „zastaralá“, „současná“, „všeobecně uznávaná“ nebo „nemilosrdná“. V tom, abys ho udržel vně církve, Ti nejlépe pomohou fráze, ne argumenty. Neztrácej čas tím, že by ses ho snažil přesvědčit, materialismus je pravdivý! Ať si myslí, že je silný, věčný nebo odvážný, že je to filosofie budoucnosti. Takové věci ho přece zajímají!

S argumentem je ta potíž, že přenáší celý zápas na Nepřítelevu půdu. I On dokáže argumentovat, ale v tom praktickém přesvědčování, o které mi teď jde, za Naším Otcem v Hlubinách značně zaostává už po celá staletí. Tím, že svého pacienta přesvědčuješ, probouzíš jeho rozum, a když se rozum probudí, nevíš, jak to skončí. Přestože se některé myšlenkové pochody dají překroutit v náš prospěch, podporoval bys tím ve svém pacientovi velmi nebezpečný zvyk – zajímal by se o všeobecně platné problémy a nevěnoval by pozornost řetězci bezprostředních smyslových zážitků. Postarej se o to, aby ho právě ony zajímaly nejvíce. Musí pro něho znamenat „skutečný život“ – a on se přitom nesmí ptát, co si pod tím pojmem „skutečný“ vlastně představuje.

Nezapomeň, že on na rozdíl od Tebe není pouhý duch. Protože jsi nikdy nebyl člověkem (ach jakou to má náš Nepřítel odpornou výhodu!), neuvědomuješ si, jak je zotročuje tlak obyčejných věcí. Míval jsem jednoho pacienta, spolehlivého ateistu, který chodíval studovat do Britského muzea. Jednou jsem si všiml, že v myšlenkách zamířil nesprávným směrem, a Neřítel mu samozřejmě hned stál po boku. V duchu jsem už viděl, jak se mých dvacet let práce začíná hroutit. Kdybych ztratil hlavu a snažil se hájit pomocí argumentů, prohrál bych. Ale takový hlupák jsem nebyl. Já jsem zaútočil na tu část svého člověka, kterou jsem ovládal nejlépe, a navrhoval jsem mu, že je právě čas jít na oběd. Nepřítel pravděpodobně učinil protinávrh (víš přece, že nikdy pořádně neslyšíme, co On říká?), že tato záležitost je důležitější než oběd. Aspoň si myslím, že On řekl právě tohle. Já na to: „Přesně tak. Dokonce je to příliš důležité, než aby to šlo zvládnout těsně před obědem“, a pacient značně okřál; a když jsem dodal: „Bude lepší se do toho pustit s odpočatou hlavou až po obědě“, už byl na cestě ke dveřím. Jakmile se octl na ulici, byla bitva vyhraná. Ukázal jsem mu kamelota s poledními novinami a autobus číslo 73, který právě jel kolem, a ještě než sešel se schodů, byl pevně přesvědčen, že i když člověka napadají různé hlouposti, když tak sedí u svých knih, přesto pořádná dávka „skutečného života“ (čímž myslel autobus a kamelota) stačí k tomu, aby si uvědomil, že „něco takového“ přece nemůže být pravda! Věděl, že se mu podařilo uniknout jen o vlásek, a v pozdějších letech rád mluvil o „tom nevýslovném smyslu pro skutečnost, který je naší

poslední ochranou před úchylkami čistě logického myšlení“. Teď už je v bezpečí v domě Našeho Otce.

Už to chápeš? Díky vývoji, který jsme zahájili před několika sty lety, oni už téměř nedokážou věřit něčemu nezvyklému, když vidí věci důvěrně známé. Stále mu zdůrazňuj, jak je všechno všední. A hlavně se nesnaž chránit ho před křesťanstvím pomocí vědy (tím myslím skutečné vědy). Mohl bys ho tím přivést k úvahám o nehmátných a neviditelných skutečnostech. Mezi současnými fyziky takhle došlo k několika politováníhodným událostem. – Pokud se už chce plést do vědy, drž ho u ekonomie a sociologie; dej pozor, aby neunikl z toho neocenitelného „skutečného života“. Uplně nejlepší by bylo, kdyby se nijak nevzdělával, ale přitom si myslel, že všemu rozumí a že všechno, co náhodou pochopil při rozhovoru nebo čtení, je „výsledkem moderního bádání“. Pamatuj, že jsi tam proto, abys ho mátl; podle řeči některých z vás – mladých d'áblů – to vypadá, jako byste chtěli lidi vzdělávat!

Líbá Tě Tvůj strýc Zmarchrob

(pokračování příště)

Mše svaté od 1.-30. dubna 2002

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
01-Apr-02	Za zemřelého manžela	Zdenka Rinus
03-Apr-02	Za přátele	Zdenka Rinus
04-Apr-02	Za zemřelého Josefa Poláška	Anežka Šantorová
05-Apr-02	Za Fr. Aloise Vyoralu	Zdenka Rinus
07-Apr-02	Za krajanskou rodinu	
08-Apr-02	Za zemřelého bratra Petra Císaře	rodina Večeřova
10-Apr-02	Za zemřelého Franka Křenčíka	rodina Bláhova
11-Apr-02	Za Marii Sikorjakovu	rodina Hlinkova
13-Apr-02	Za zemřelou Boženu a Frenka Schovance	Ministr a Kašpar
14-Apr-02	za rodiče Bednářovy a příbuzné z obou stran	rodina Bláhova
15-Apr-02	Za zemřelého Rev. Josefa Novotného a všechny kněze pronásledované komunistickým režimem v Československu	Milada Hanák
17-Apr-02	Za Františka Poláška	Martin a Libuše Královi
18-Apr-02	Za Frantiska Poláška	Jiří a Heda Krátcí
19-Apr-02	Za Marii a Josefa Pluhačka	G. & A. Chamberlain
20-Apr-02	Za Albinu a Václava Štefka	G. & A. Chamberlain
21-Apr-02	Za celou rodinu Hluchých a Pomplových	Denisa Pompl
22-Apr-02	Za zomrelu rodinu Malinich	Rosario Vasko
24-Apr-02	Za rodiče Josefu a Vincence Grufikovy	rodina Polášková
25-Apr-02	Za zemřelou babičku Annu Tesaříkovou	rodina Polášková
27-Apr-02	Za Oldřicha Benáčka a Josefa Mareše	Martin a Libuše Kralovi
28-Apr-02	Za živou rodinu Tomečkovu	rodina Tomečková
29-Apr-02	Za Antona Hubalka	rodina Holubářova
30-Apr-02	Za manžele Krenčíkovy	Barbara Joch

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Mary Vnucak, Tonka Habek, Jean Stefan, Josef & Gita Hlavinka, Antonin Blaha, John & Eva Bjacek, Mary J. Elias, Ludmila Adamec

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci květnu slaví narozeniny:

Milada Slívová 3. května, Alena Adamcová 6. května, Arthur Zahradník 7. května, Gabriela Lehm ml. 8. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Ida Spišková 10. května, Martin Král 11. května, Marie Tomečková 10. května, David Zeman 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Miroslav Zavadil 21. května, Eva Vacenovská 21. května, Michaela Tydlitátová 27. května, Jan Renner 30. května.

Libri prohibiti

Nazávislá knihovna a čítárna „Libri prohibiti“ prosí o zaslání nebo informaci o existenci jakékoliv staré samizdatové nebo exilové knihy, novin, časopisu, (ZVON)... Kontakt:

Libri prohibiti, Senovážné nám. 2, 110 00 Praha 1, Czech Republic

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON- PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr. & Mrs. Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

